

ת"פ 48955/02/20 - מדינת ישראל, משטרת ישראל, תביעות שלוחת רמלה נגד בד ש

בית משפט השלום ברמלה

ת"פ 48955-02-20 מדינת ישראל נ' ש(עציר)

ת"פ 54937-01-19

ת"פ 69890-07-18

ת"פ 41907-10-18

בפני
בעניין: כבוד השופט, סגן הנשיאה מנחם מזרחי
מדינת ישראל משטרת ישראל תביעות
שלוחת רמלה באמצעות ב"כ עוה"ד מעין
דואק

המאשימה

נגד

בד ש (עציר) באמצעות ב"כ עוה"ד
שלומציון גבאי מנדלמן

הנאשם

גזר - דין

א. כתבי-האישום:

הנאשם הורשע בעקבות הודאתו בארבעה כתבי-אישום מתוקנים (במ/1 - במ/4) כדלקמן:

במסגרת ת"פ 48955-02-20 (במ/1):

באישום הראשון, בעבירת איומים לפי סעיף 192 לחוק העונשין התשל"ז - 1977.

בתאריך 17.2.20 הנאשם התקשר לטלפון של פרודתו, הודיע לה כי הוא מבקש לקחת את בתם, היא סירבה ואז איים עליה הנאשם: **"אני ארצח אותך, אני אשים אותך בשקית שחורה.** בהמשך, הגיע אל הבית, פרודתו הכניסה אותו פנימה, בשלב מסוים היא בקשה ממנו שיעזוב את הבית ואז הנאשם איים עליה: **"אני אעשה לזה סוף, אני אתן לך להיות קרובה לאלוהים".**

באישום השני, בעבירת איומים לפי סעיף 192 לחוק הנ"ל ותקיפת בן זוג לפי סעיף 382 (ב) לחוק הנ"ל.

בתאריך 16.2.20 הגיע הנאשם אל בית פרודתו כדי לראות את בתם. היא הכניסה אותו אל הבית. התנהל ביניהם דין ודברים כמפורט בעובדות, הנאשם חיבק אותה, היא ביקשה ממנו שיחדל מכך, דחפה אותו ממנה ואז הנאשם **"פגע עם מרפקו בצד הימני של חזה המתלוננת"**, הוא קילל אותה, עזב את הבית ולאחר מכן התקשר אליה ואיים עליה: **"אני אוציא אותך בשקית שחורה"**.

במסגרת ת"פ 54937-01-19 (במ/2):

בעבירת איומים לפי סעיף 192 לחוק העונשין התשל"ז - 1977.

בתאריך 21.9.18 על רקע בקשתו של הנאשם לקבל טיפול רפואי לשיניו איים הנאשם על אחד הרופאים: **"אני אזיין אתכם, אתם תשלמו"** (את משפט האיום הנוסף אמר אחיו התאום - הנאשם השני באותו כתב-אישום).

במסגרת ת"פ 69890-07-18 (במ/3):

בעבירת פריצה לרכב לפי סעיף 413 רישא לחוק העונשין התשל"ז - 1977.

בתאריך 27.6.17 הנאשם **ניפץ את חלון דלת הנהג של רכב חונה, התיישב בתוך הרכב ופתח את תאי אחסון הרכב**.

במסגרת ת"פ 41907-10-18 (במ/4):

באישום הראשון, בעבירת איומים לפי סעיף 192 לחוק העונשין התשל"ז - 1977.

בתאריך 23.6.18, על רקע וויכוח בין אדם אחר למתלונן על רקע השמעת מוסיקה בעוצמה חזקה, היה הנאשם יחד עם אחרים במקום, הוא הבחין במתרחש, פנה אל משמיע המוסיקה שיגביר את המוסיקה, **אחז בחפץ הנחזה להיות סכין ופנה אל המתלונן במשפט איום של פגיעה בכלבו: "הכלב שלך בעוד יומיים כבר לא יהיה"**, בעת שכלבו של המתלונן נמצא בחצר הבית.

באישום השני, בעבירת איומים לפי סעיף 192 לחוק העונשין התשל"ז - 1977.

בהמשך לאירוע הנ"ל, עוכב הנאשם לחקירה אל תחנת המשטרה, ובעת ששהה במעצר הוא קילל שוטר כמפורט בעובדה 2, בהמשך דפק על דלת השירותים וכאשר השוטר נכנס פנימה לאזוק אותו, ובעת שנאזק, איים עליו: "אם תיכנס אני ייתן לך את האזיקים לפניך".

באישום השלישי, בעבירה של **הפרעה לשוטר במילוי תפקידו** לפי סעיף 275 לחוק העונשין התשל"ז - 1977.

בעקבות המתואר לעיל באישום הראשון, הגיעו שוטרים אל בית הנאשם כדי לעכב אותו. הנאשם אותר כשהוא מסתתר מאחורי מכונת הכביסה. בנסיבות המתוארות, הביט הנאשם בפני אחד השוטרים ונשך את שפתיו. השוטר ליווה את הנאשם לחדרו כדי שיתלבש, ניסה הנאשם להימלט ממנו, רץ אל עבר החלון הפונה לגג, והכל בנסיבות הנוספות המתוארות בעובדות.

ב. מתחמי ענישה:

(א). הערכים המוגנים אחר כל אחת מעבירת **האיומים** שאותה ביצע הנאשם הם ההגנה על בטחונה, שלומה ושלוות נפשה של המתלוננת, פרודתו.

נוכח עקרון ההלימה, התכלית העומדת אחר העבירות ופסיקה הנוהגת בתחום, אני קובע שמתחם הענישה ביחס לכל עבירת איום נע בין חודש מאסר בפועל ועד 15 חודשי מאסר בפועל.

אפנה בעניין זה, בשינויים המחויבים, לפסקי הדין הבאים:

עפ"ג 59211-02-20 (מחוזי מרכז) **יואב צרויה נגד מדינת ישראל** (10.8.20), שבו נדון נאשם שאיים על אמו באיומים חריפים, שידקור אותה, שיחתוך אותה, בעל עבר פלילי שכולל הרשעה בעבירות של תקיפה ואיומים כלפי אמו, נדון ל - **3 חודשי מאסר ויום**.

רע"פ 1293/08 **קורניק נגד מדינת ישראל** (25/6/08), שם נדון נאשם בעל עבר פלילי ל - **12 חודשי מאסר** בפועל, אך יש לקרוא את הנסיבות המיוחדות שבאותו פסק דין יחד עם פסק דינו של ביהמ"ש המחוזי (ע"פ 1225-11-07) שם צוין כי עברו הפלילי של אותו נאשם הוכתם בינתיים בעבירות של אלימות נוספת כלפי אשתו וכיוצא באלה.

עפ"ג 52083-12-10 (מחוזי מרכז) **קפש נגד מדינת ישראל** (2/2/11), נאשם אשר איים על גרושתו, פנים אל פנים שיגמור את חייה, אמר לה שיבצע את זה, בעל עבר פלילי רלוונטי, נדון ל - **7 חודשי מאסר** בפועל.

ע"פ 7032-05-16 (מחוזי מרכז) **מדינת ישראל נגד מושקוביץ** (31/5/16), נאשם שהורשע בעבירת איומים אחת

כלפי זוגתו, שירצח אותה, נעדר עבר פלילי, היה **עצור כחודש**, נדון למאסר מותנה ול- 5,000 ש"ח קנס.

רע"פ 149/19 **קובי פפאשולי נגד מדינת ישראל** (10.1.19) -עפ"ג (מחוזי מרכז) 44239-10-18 **פפאשולי נגד מדינת ישראל** (18/12/18), נאשם הורשע בריבוי עבירות של איומים, הטרדה באמצעות מתקן בזק, בימ"ש המחוזי קבע כי מדובר באיומים בוטים בפגיעה במתלוננת, ברציחתה, בפגיעה ברכושה, הוגש תסקיר שאינו חיובי, בעל עבר פלילי מכביד ביותר, נקבע מתחם שבין חודש עד 15 חודשי מאסר בפועל, נדון ל- **9 חודשי מאסר בפועל**.

ע"פ 3255/14 **ביטון נגד מדינת ישראל** (16/3/15), הנאשם זוכה מעבירת ההצתה ונדון ביחס לעבירת איומים לחודשיים מאסר על תנאי.

עפ"ג (מחוזי ירושלים) 40105-03-16, **מדינת ישראל נגד אלבליה** (8/5/17), שתי עבירות איומים, בעל עבר פלילי, **4 ימי מאסר** יחד עם ענישה צופה פני עתיד.

(ב). נוכח עקרון ההלימה ופסיקה הנוהגת בתחום, ביחס לעובדות האישום השני הדין **בתקיפת** פרודתו עם מרפקו ("והנאשם בתגובה פגע עם מרפקו בצד הימני של חזה המתלוננת"), אני קובע כי מתחם הענישה נע בין מאסר הצופה פני עתיד למספר חודשי מאסר בפועל.

(ג). נוכח עקרון ההלימה ופסיקה הנוהגת בתחום, אני קובע כי מתחם הענישה ביחס **לפריצה לרכב**, שבמסגרתה שבר הנאשם חלון של רכב, נכנס פנימה וחיפש בתאי הרכב, הוא בין מספר חודשי מאסר בפועל עד שנת מאסר בפועל.

(ד). נוכח עקרון ההלימה ופסיקה הנוהגת בתחום, ביחס לעובדות האישום הדין **בעבירה של הפרעה לשוטרי במילוי תפקידו (ההסתתרות ואחר ההימלטות ממנו)** אני קובע כי מתחם הענישה נע בין מאסר הצופה פני עתיד למספר חודשי מאסר בפועל.

ג. קביעת מתחם כולל נוכח מוגבלות:

לאחר שקבעתי את המתחם הפורמאלי דלעיל, אציין, כי החוק מורה להביא בחשבון, במסגרת קביעת המתחם, גם את "הקרבה לסייג לאחריות פלילית...", ובלשונו של סעיף 40ט(א)(9): "בקביעת מתחם העונש ההולם...יתחשב בית המשפט בהתקיימותן של נסיבות הקשורות בביצוע העבירה...הקרבה לסייג לאחריות פלילית...".

בעניין זה אפנה דיון שיערך בהמשך.

מכאן, שבעיקר ביחס לעבירות האיומים, הדורשות יסוד נפשי המשתייך לאגף הפלילי של המחשבה הפלילית, מסוג מטרה, יש לקבוע מתחם ענישה אף מקל יותר מכפי שפורט לעיל.

נוכח המוגבלות אשר תוצג בהמשך, אני קובע מתחם כולל לכל כתבי האישום הנדונים במסגרת גזר-דין זה, אשר נע בין מספר חודשי מאסר בפועל עד 20 חודשי מאסר בפועל.

ד. שיקולי ענישה:

(1). חומרת המעשים:

הנאשם ביצע עבירות חמורות.

הנאשם השמיע באוזני פרודתו משפטי איום וחרפים במספר הזדמנויות:

"אני ארצח אותך, אני אשים אותך בשקית שחורה" - בשיחת טלפון.

"אני אעשה לך סוף, אני אתן לך להיות קרובה לאלוהים" - פנים מול פנים.

"אני אוציא אותך בשקית שחורה" - פנים מול פנים.

בנוסף, הנאשם תקף את המתלוננת, אך אני מסכים כי מדובר בתקיפה מן הרף התחתון של סולם החומרה - מכת מרפק שהגיעה בתגובה לכך שפרודתו דחפה אותו ממנה שלא יחבקה.

אין להקל ראש גם באיום על הרופא: "אני אזיין אתכם, אתם תשלמו".

האיום על המתלונן, **תוך אחיזה בחפץ הנחזה להיות סכין** הוא איום חריף ביותר, שבכווחו לטענת אימה, חלחלה ופחד, הגם שכוון בפגיעה כלפי כלבו: "הכלב שלך בעוד יומיים כבר לא יהיה".

אין להקל ראש גם באיום על השוטר, אשר ביקש לבצע את תפקידו כדין: "אם תיכנס אני ייתן לך את האזיקים לפנים".

הפריצה לרכב לוותה בניפוץ השמשה, אך מנגד אין מדובר בפריצה לרכב מתוחכמת, מתוכננת, תוך חבירה יחד וללא גניבה מתוכו.

עוד יש להפנות להסתתרות מן השוטר ואחר להימלטות מן השוטר אשר ביקש לעכבו, על רקע כלל ההתרחשות שמתוארת, הגם לא נאשם זה ביצע את כלל המעשים המתוארים.

(2). עבר פלילי:

לחובת הנאשם עבר פלילי הכולל 3 הרשעות קודמות במגוון של תיקים (במ/1).

בין שאר העבירות בהן הורשע ניתן למצוא **עבירות רלוונטיות**: איומים, תקיפת בן זוג, עבירות רכוש ביחס לרכב ועבירות כלפי שוטרים.

לחובת הנאשם מאסר מותנה בן 10 חודשים שנגזרו עליו במסגרת ת"פ 1787-03-12 נוער רמלה (במ/2) אשר הוארך במסגרת ת"פ 19481-04-15 נוער רמלה (במ/3), ולפיכך **עתה הינו חב הפעלה**.

איני סבור כי זהו מאסר מותנה בלתי מידתי, נוכח מגוון המעשים שביחס אליהם נשפט הנאשם.

עיינתי במגוון הרחב של התיקים בהם הורשע (עמוד 89 והלאה לבמ/2), המלמדים על עבריינות מגוונת, פרועה. בית-המשפט לנוער למד כי מעשיו של הנאשם לימדו על "...עזות מצח...והיעדר מורא מפני החוק" (עמוד 97 שורה 13). כבר אז ציין בית-המשפט את חוסר שיתוף הפעולה של הנאשם עם שירות המבחן, כפי שקרה גם עתה במסגרת התיק שבפניי (עמוד 98 שורות 5 - 8).

עוד לחובתו מאסר מותנה בן 4 חודשים, שאף הוא חב הפעלה שהוטלו עליו במסגרת ת"פ 24338-08-19 שלום רמלה (במ/4).

עיינתי בתיק זה ולמדתי, כי **באוגוסט 2019**, הנאשם ביצע עבירות של איומים ותקיפת בן זוג, כלפי **אותה מתלוננת נוכחית**

הנה כי כן, לא חלף זמן והנאשם חוזר ומבצע עבירות כלפי אותה מתלוננת, והרי זהו נתון שמחייב החמרה בענישה כדי להעביר לנאשם מסר של הרתעה.

(3). התסקיר:

התקבל תסקיר מאת שירות המבחן הסוקר ארוכות את עניינו של הנאשם ובסופו של דבר **אינו בא בהמלצה שיקומית**, בעיקר משום שהרושם שהתקבל הוא שמדובר בנאשם שקיים ספק אם יוכל להשתלב במסלול שיקומי ארוך טווח ומשמעותי דוגמת בית-המשפט הקהילתי או במסגרת שירות המבחן.

התסקיר סוקר את **נסיבות חייו המיוחדות** של הנאשם, את **סביבת ההזנחה בה גדל**, את ריבוי מוקדי הסיכון להישנות

עבריינות, את ניסיונות הטיפול שנעשו בעבר ושלא צלחו, את תפקודו הגבולי של הנאשם, את יחסו לעבירות, את הקושי שלו להיענות לכללים חיצוניים, את חוסר ההבנה שלו לבעייתיות בהתנהגותו ולצורך בקבלת טיפול, ולפיכך אין המלצה שיקומית.

למרבה הצער, נראה כי המערכות השיקומיות הרימו ידיים מנאשם זה, למרות גילו הצעיר והנסיבות המורכבות של חייו.

(4). הקרבה לסייג:

הנאשם נשלח לקבלת חוות דעת מאת וועדת האבחון.

אכן, לאחר עדותו של ד"ר דורון עמנואל, נותרו שאלות בלתי פתורות לכל כיוון, ועדיין נמסרו הנתונים הבאים:

"בתחום הקוגניטיבי קיימת הנמכה חלקית. בתחום ההסתגלותי קיימת הנמכה חלקית...התפקוד הכולל...אינו בתחום מוגבלות שכלית התפתחותית. להערכת הצוות המאבחן תפקודו בתחום הגבולי" (עמוד 18 לחוות הדעת).

ד"ר דורון עמנואל הסביר בעדותו: "בטרמינולוגיה של הוועדה הנמכה זה קוד כזה...בעבר היו כותבים מתפקד ברמה גבולית אבל החליטו בניגוד להשקפתי שלהשתמש במילים עמומות, הנמכה חלקית. בכל דוח אבחון שמופיע **המושג הנמכה חלקית מתכוונים לתפקוד גבולי**" (עמוד 15 שורה 34 והלאה).

הסביר כי "גבולי" משמעו: "הוא בגיל 18 מתפקד **כמו ילד בן 14** או משהו כזה מבחינה שכלית...גבולי זה אדם שהוא לא בתחום הפיגור אבל הוא לא בתחום הנורמה. **יש לו ליקוי שכלי**" (עמוד 23 שורה 25 והלאה).

וכן: "ניכר, חוסר כל תובנה לעצמו חוסר שליטה בוויסות והנמכה קוגניטיבית ואמרתי אמרנו, נראה על רקע סביבתי ואורגני משולב. לבחור הזה יש מאפיינים רבים של פגיעה אורגנית לא יודע אם תורשתית מסמים שהוא קיבל, אני לא יודע להגיד..." (עמוד 42 שורה 28 והלאה).

לאמור, יש לשפוט את הנאשם העומד בפני **כאילו** הוא קטין העומד לדין כבן 14 שנים.

ד"ר דורון עמנואל סיכם: (עמוד 37 שורה 26 והלאה: "לגבי אחריות פלילית זה כאילו כשרות, אם הייתי יכול לסכם את זה בשתי מילים זה **אחריות מופחתת**, זאת אומרת יש אחריות, הכוונה היא שיש אחריות, אבל היא מופחתת".

(5). הודאה, חסכון בזמן ציבורי:

לאחר דיון בשאלת כשרותו הדיונית, השכלית של הנאשם הודה הנאשם והורשע.

למרות שהנאשם ניהל את ההליך, הרי שבמסגרתו התבררו נתונים שונים רלוונטיים גם לשאלת גזר-דין זה ואין לומר כי הנאשם ניהל הליך לשווא.

על כן, החיסכון בזמן הציבורי הניכר בהחלט עומד לזכותו.

(6). שיקולי קולה נוספים:

זהו נאשם צעיר, יליד 1998.

הנאשם גדל בתנאים קשים ביותר ואין לי אלא להפנות לדברים שנמסרו בחוות הדעת של וועדת האבחון, שמפאת צנעת הפרט לא אפרט אותם, רק אפנה למסקנה הבאה: **"...מרקע משפחתי סוציאקונומי רב-בעייתי, גדל עם חסכים נרחבים"** (עמוד 15 לחוות הדעת).

במהלך הדיון הסכימה נציגת **המאשימה**: **"...אני מבינה שהנאשם הזה גדל בתנאים של הזנחה קשה....בתנאים של הזנחה קשה גם בתוך הבית גם ההתנהלות במערכת היחסים עם האימא..."** (עמוד 36 שורה 27 והלאה).

זהו נאשם שאינו יודע לקרוא ולכתוב, למעט קריאה בסיסית ביותר והוא אינו מסוגל לפעולות חשבון בסיסיות (עמודים 26 - 27 לעדות ד"ר דורון עמנואל).

לנאשם רמת דיבור פשוטה עם "ריבוי פלישות אסוציאטיביות" (עמוד 42 שורה 22 לעדות ד"ר דורון עמנואל).

הנאשם **מתקשה להבין סיטואציות חברתיות, ועל רק זה יש לשפוט את התנהגותו** (עמוד 42 שורה 33 לעדות ד"ר דורון עמנואל).

זהו נאשם **נעדר כל כוחות תמיכה משפחתיים**, וניכר כי הקשיים להציב גבולות להתנהגותו נעוצים בקשיים אישיותיים. ואכן, אפנה למסקנה שבחוות הדעת: **"...לוקה בהפרעת אישיות אנטי סוציאלית..."** (עמוד 15 לחוות הדעת וכן עמוד 7 לחוות הדעת הפסיכיאטרית).

ה. מסקנה:

שקלתי בכובד ראש את מכלול השיקולים דלעיל.

אילו היה עומד בפניי נאשם נטול כל מוגבלות שכלית/תפקודית היה מקום לאמץ את עמדת המאשימה לעונש ואף מעבר לכך, שכן מדובר בנאשם חזרתי, בעל עבר פלילי, שאינו נרתע ממאסרים מותנים, אשר שב ומבצע מעשי עבריינות מגוונים ונעדר כל אופק שיקומי - וחבל שכך.

אך אין להתעלם ממיהותו של הנאשם, מן הסביבה החברתית הבלתי אפשרית בה צמח ומיכולותיו הדלות לווסת את התנהגותו.

אין חולק כי יש להשיב לנאשם כגמולו נוכח התנהגותו העבריינית הפרועה, אך נוכח מיהותו של הנאשם, השיקול של ההרתעה הפרטית נושא בחובו, למרבה הצער, כוח מוגבל, והדרך הראויה ביותר הייתה לו היה הנאשם משכיל לעלות על דרך שיקומית, אשר תמנע ממנו את החזרתיות הצפויה לעבריינות בעתיד.

בלית ברירה, ובעדר דרך שיקומית, כל שנותר הוא לקבוע את עונשו של הנאשם, בדרך כזו אשר תשיב לו כגמולו, תביא לידי ביטוי את המאסרים המותנים חבי ההפעלה (שאחד מהם לתקופה ארוכה למדי), אך עדיין תעמוד בהלימה לאופיו ולמיהותו, גם אם התוצאה העונשית תהא מקלה במידה מסויימת.

1. תוצאה:

לאור כל האמור לעיל, אני גוזר על הנאשם את העונשים הבאים:

א. 10 חודשי מאסר בפועל.

ב. אני מורה על הפעלת שני העונשים המותנים חבי ההפעלה: עשרת החודשים מת"פ 1787-03-12 נוער רמלה ארבעת החודשים מת"פ - 24338-08-19 שלום רמלה, בחופף ובמצטבר לעונש המאסר בפועל.

ג. סה"כ ירצה הנאשם 16 חודשי מאסר בפועל לריצוי מיום מעצרו ה - 18.2.20 וכן ינוכו כל ימי המעצר בתיקים הקשורים לתיקים שבכותרת - הכל כפי רישומי שב"ס.

ד. 6 חודשי מאסר שאותם לא ירצה הנאשם, אלא אם כן יעבור בתוך 3 שנים מיום שחרורו עבירת איומים.

ה. 3 חודשי מאסר שאותם לא ירצה הנאשם, אלא אם כן יעבור בתוך 3 שנים מיום שחרורו עבירת רכוש או כל עבירה כלפי שוטרים.

ו. אני מורה על הפעלת ההתחייבות בסך 5,000 ₪ שהוטלה על הנאשם בת"פ 15-04-19481 (במ/5) והנאשם ישלם אותה בעשרים תשלומים חודשיים שווים, הראשון בתאריך 1.1.21 ובכל ראשון שלאחר מכן.

זכות ערעור לבית-המשפט המחוזי מרכז/לוד בתוך 45 ימים.

צו כללי למוצגים, בכפוף להמשך התיקים הנותרים.

התיקים 48955-02-20 + 69890-07-18 סגורים.

התיקים 54937-01-19 + 41907-10-18 ימשיכו ללא הנאשם.

ניתן היום, כ"ב אב תש"פ, 12 אוגוסט 2020, במעמד הצדדים.